

1	2	3	4	5
4	6.000—7.900	7.000—8.000	4	2.000
5	6.400—7.450	7.450—8.500	5	2.500
6	6.800—7.900	7.900—9.000	6	3.000
7	7.200—8.350	8.350—9.500	7	3.500
8	7.600—8.800	8.800—10.000	8	4.000
9	8.000—9.250	9.250—10.500	9	4.500
10	8.400—9.700	9.700—11.000	10	5.000
11	8.800—10.150	10.150—11.500	11	6.000
12	9.200—10.600	10.600—12.000	12	7.000
13	9.600—11.100	11.100—12.600		
14	10.000—11.600	11.600—13.200		
15	10.400—12.100	12.100—13.800		
16	10.800—12.600	12.600—14.400		
17	11.200—13.100	13.100—15.000		
18	11.600—13.600	13.600—15.600		
19	12.000—14.100	14.100—16.200		
20	12.500—14.650	14.650—16.800		
21	13.000—15.200	15.200—17.400		
22	13.500—15.750	15.750—18.000		
23	14.000—16.300	16.300—18.600		
24	14.500—16.850	16.850—19.200		
25	15.000—17.500	17.500—20.000		

190

UCHWAŁA Nr 128 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1983 r.

w sprawie typizacji w budownictwie.

W celu stworzenia warunków do projektowania i realizacji obiektów budowlanych najkorzystniejszych pod względem użytkowym, przestrzennym, technicznym i ekonomicznym oraz rozwoju masowej produkcji elementów i wyrobów budowlanych, w związku z art. 11 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1974 r. Nr 38, poz. 229, z 1981 r. Nr 12, poz. 57 i z 1983 r. Nr 44, poz. 200 i 201), Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się obowiązek kontynuowania i rozwijania działalności typizacyjnej w produkcji elementów i wyrobów budowlanych oraz w rozwiązaniach systemów budowlanych.

2. Jednostki organizacyjne prowadzące działalność, o której mowa w ust. 1, są obowiązane wydawać karty katalogowe (katalogi) produkowanych elementów, wyrobów budowlanych oraz systemów budowlanych, zawierające informacje o rozwiązaniach technicznych, ekonomicznych i użytkowych typowego elementu, wyrobu i systemu budowlanego.

§ 2. 1. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych koordynuje działalność typizacyjną oraz określa zasady:

- 1) projektowania i dopuszczania do produkcji typowych elementów, wyrobów i systemów budowlanych oraz rozpowszechniania informacji w tym zakresie,
- 2) opracowywania i wydawania kart katalogowych (katalogów), o których mowa w § 1 ust. 2.

2. Ministrowie i wojewodowie określają w uzgodnieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wytyczne do programowania, planowania i organizowania działalności, o której mowa w § 1 ust. 1.

§ 3. 1. Prace związane z działalnością, o której mowa w § 1, są finansowane przez jednostki organizacyjne zainteresowane produkcją elementów i wyrobów budowlanych oraz rozwiązaniami systemów budowlanych.

2. Przepis ust. 1 nie narusza § 2—4 uchwały nr 283 Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie zasad finansowania prac badawczych oraz zasad działalności jednostek badawczych w 1983 r. (Monitor Polski z 1983 r. Nr 4, poz. 25).

§ 4. 1. Upoważnia się ministrów do ustalania:

- 1) programów prac w zakresie opracowywania materiałów pomocniczych do projektowania, a zwłaszcza wytycznych do projektowania, programów użytkowych, schematów elementów programowo-funkcyjnych, przykładowych projektów obiektów budowlanych, schematów technologicznych, powtarzalnych węzłów instalacyjnych itp.,
- 2) resortowych zestawów projektów obiektów budowlanych, wybranych spośród zrealizowanych projektów, zalecanych do powtarzania ze względu na ich walory funkcjonalne, techniczne i ekonomiczne,
- 3) wytycznych do organizowania prac i rozpowszechniania opracowań, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. Upoważnia się wojewodów do ustalania:

- 1) wojewódzkich zestawów projektów obiektów budowlanych zalecanych do powtarzania, dotyczących budownictwa indywidualnego,
- 2) wytycznych do organizowania prac i rozpowszechniania opracowań, o których mowa w pkt 1.

§ 5. 1. Zestawy projektów zalecanych do powtarzania, o których mowa w § 4, tworzy się przez dokonanie wyboru spośród projektów zgłoszonych przez inwestorów, jednostki projektowania, projektantów, organy

administracji państwowej oraz stowarzyszenia twórcze i naukowo-techniczne.

2. Włączenie projektu do zestawu projektów zalecanych do powtarzania następuje w porozumieniu z jednostką projektowania, w której został opracowany dany projekt, lub z jego autorem.

3. Odstępstwo od zasady sprawdzania w realizacji projektów, przed ich włączeniem do zestawu projektów obiektów budowlanych zalecanych do powtarzania, może nastąpić w uzgodnieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

4. Zastosowanie przez autora planu realizacyjnego (generalnego projektanta zagospodarowania terenu inwestycji) projektu obiektu budowlanego, zalecanego do powtarzania, do konkretnej lokalizacji następuje po uzyskaniu zgody inwestora bezpośredniego oraz właściwego

terenowego organu administracji państwowej. W razie rozbieżności stanowisk decyzję podejmuje właściwy terenowy organ administracji państwowej po zasięgnięciu opinii właściwych stowarzyszeń twórczych i naukowo-technicznych.

§ 6. Przepisy uchwały dotyczące ministrów i wojewodów stosuje się odpowiednio do kierowników urzędów centralnych i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego.

§ 7. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym stosowanie przepisów uchwały.

§ 8. Traci moc uchwała nr 126 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju typizacji w budownictwie (Monitor Polski Nr 30, poz. 157).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

191

UCHWAŁA Nr 131 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 października 1983 r.

w sprawie warunków zwiększenia zakresu realizacji urzędów melioracji wodnych w latach 1984 i 1985.

W celu zapewnienia realizacji urzędów melioracji wodnych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zamówienia rządowe na wykonywanie urzędów melioracji wodnych, zwanych dalej „urządzeniami”.

§ 2. 1. Rodzaje i lokalizacje urzędów przewidzianych do wykonania ustala wojewoda (prezydent miasta stopnia wojewódzkiego), który wyznacza również jednostki składające zamówienia rządowe na wykonanie urzędów, zwane dalej „jednostkami zamawiającymi”.

2. Jednostki zamawiające zawierają umowy o realizację zamówień rządowych z jednostkami wykonującymi urządzenia, zwanymi dalej „jednostkami wykonawczymi”.

3. Jednostki zamawiające powinny ogłaszać przetargi na wykonanie urzędów.

§ 3. Do zawieranych umów o wykonanie urzędów stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego oraz ogólnych warunków umów o prace projektowe w budownictwie oraz o wykonanie inwestycji, robót i remontów budowlanych.

§ 4. Jednostki wykonawcze korzystają z gwarantowanego zaopatrzenia w paliwa, surowce, materiały, urządzenia i maszyny budowlane rozdzielane centralnie, potrzebne do realizacji tych zamówień, oraz z pierwszeństwa dostaw środków produkcji nie rozdzielanych.

§ 5. Minister Handlu Zagranicznego na wniosek Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej zapewni import maszyn i urzędów dla jednostek wykonawczych.

§ 6. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów określi w projektach centralnych planów rocznych na lata 1984 i 1985 rezerwę nakładów inwestycyjnych na budowę urzędów w wysokości wynikającej z możliwości wykonawczych dla zwiększenia zakresu rzeczowego melioracji ponad ustalenia wojewódzkich rad narodowych w narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1983—1985, korygując odpowiednio wysokość nakładów w planach terenowych ustalonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym.

§ 7. 1. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej określi rodzaje zadań objętych zamówieniami rządowymi oraz dokona podziału rezerwy nakładów, o której mowa w § 6.

2. Dodatkowe nakłady mogą otrzymać wojewódzkie rady narodowe, które w latach 1984 i 1985 przeznaczają własne środki na budowę urzędów nie niższe niż w roku poprzednim.

§ 8. Przepisy § 1—5 stosuje się odpowiednio do urzędów melioracji terenów leśnych, z tym że zadania wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego), o których mowa w § 2 ust. 1, wykonuje Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

192

UCHWAŁA Nr 132 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 października 1983 r.

w sprawie czasu pracy niektórych pracowników przemysłu poligraficznego.

W związku z koniecznością zapewnienia realizacji przez zakłady przemysłu poligraficznego zwiększonych zadań w zakresie produkcji prasy i książek, a zwłaszcza podręczników szkolnych, na podstawie art. 130 i 133 § 3 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Pracownicy przemysłu poligraficznego zatrudnieni bezpośrednio przy produkcji prasy i książek mogą

być zatrudnieni w godzinach nadliczbowych w latach 1983—1985 w wymiarze określonym w uchwale.

§ 2. Liczba godzin nadliczbowych przepracowanych przez pracownika przy produkcji, o której mowa w § 1, nie może przekroczyć 180 godzin rocznie.

§ 3. Praca w godzinach nadliczbowych może być wykonywana za zgodą wyrażoną przez pracownika.